

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Beslut i ärende 2172/2005/MHZ - Sponsring av rådets ordförandeskap

Beslut

Ärende 2172/2005/MHZ - Undersökning inledd den 26/07/2005 - Beslut den 04/12/2006

Klaganden skrev till rådet och uttryckte oro över att rådets ordförandeskap var föremål för kommersiell sponsring. I synnerhet hänvisade han till sponsringen av det irländska ordförandeskapet (januari till juni 2004). Sekretariatet svarade att det skulle vidarebefordra hans brev till det förutvarande irländska ordförandeskapet och det dåvarande luxemburgska ordförandeskapet. I sitt svar till klaganden informerade det luxemburgska ordförandeskapet honom om sin webbplats och påpekade att det inte hade några sponsorer.

Klaganden hävdade att rådet hade underlåtit att besvara hans fråga om kommersiell sponsring av ordförandeskapet. Han yrkade på att få svar på sin fråga.

I sitt yttrande intog rådet ståndpunkten att kommersiell sponsring av dess ordförandeskap inte är en fråga som faller inom dess ansvarsområde som gemenskapsinstitution.

Ombudsmannen ansåg att rådets reaktion på klagandens oro var otillräcklig och tillsände rådet ett förslag till vänskaplig förlikning med innebörden att rådet skulle kunna ompröva och komplettera sitt svar i ämnet till klaganden genom att dels godta att kommersiell sponsring av dess ordförandeskap är en fråga som faller inom dess ansvarsområde som gemenskapsinstitution, dels visa prov på en vilja att inom lämplig tid vidta åtgärder för att förhindra sådan sponsring eller reglera den på ett sätt som garanterar att möjliga konflikter mellan privata intressen och offentliga plikter hanteras på vederbörligt sätt.

Rådet avvisade ombudsmannens förslag till vänskaplig förlikning utifrån samma ståndpunkt som det hade givit uttryck för i sitt yttrande.

Ombudsmannen ansåg att det inte behövdes några ytterligare undersökningar i den generella frågan om rådets ansvar för sitt ordförandeskap, med tanke på att samma fråga aktualiserats i

ett annat ärende (1487/2005/GG) inom ramen för vilket ombudsmannen hade lagt fram en särskild rapport för Europaparlamentet i november 2006.

Ombudsmannen hyste dock fortfarande oro över att medborgarnas förtroende för EU och dess sätt att fungera kunde påverkas negativt av att rådet inte ville följa uppmaningen att överväga åtgärder för att förhindra kommersiell sponsring av dess ordförandeskap eller reglera sådan sponsring på ett sätt som garanterar att möjliga konflikter mellan privata intressen och offentliga plikter hanteras på vederbörligt sätt.

Med tanke på att rådet ansåg att det var medlemsstaternas myndigheter som bestämde hur ordförandeskapet skulle organiseras beslutade ombudsmannen att uppmärksamma de enskilda medlemsstaterna på frågan och tog därför upp den i brev som han skickade till dessas ständiga representanter.

Strasbourg den 4 december 2006

Bäste herr M.,

Den 12 juni 2005 framförde du ett klagomål till Europeiska ombudsmannen angående rådets svar på en skrivelse som du skickade till rådet den 11 januari 2005.

Den 26 juli 2005 översände jag klagomålet till rådets generalsekreterare.

Den 26 oktober 2005 informerade rådet mig om att det behövde mer tid för att utarbeta sitt yttrande och den 22 november 2005 avgav rådet sitt yttrande på engelska.

Den 25 november 2005 översände rådet mig en översättning av sitt yttrande till polska. Jag vidarebefordrade yttrandet till Er med en inbjudan att inkomma med synpunkter, som ni skickade den 30 januari 2006.

Den 22 mars 2006 ringde mina avdelningar dig för att diskutera möjligheten till en vänskaplig lösning på ditt klagomål.

Den 12 april 2006 översände jag mitt förslag till en vänskaplig lösning på ert klagomål till rådet. Samma dag översände jag en kopia av förslaget till er tillsammans med en översättning till polska.

Den 24 maj 2006 besvarade rådet mitt förslag på engelska. Den skickade även en översättning av detta svar till polska, som jag översände till er med en inbjudan att inkomma med synpunkter.

Den 27 juni 2006 översände ni era synpunkter på rådets svar på mitt förslag till en vänskaplig lösning på ert klagomål.

Jag skriver nu för att informera er om resultaten av de undersökningar som har gjorts.

KLAGOMÅLET

Den 11 januari 2005 skickade klaganden en skrivelse till rådet i vilken han uttryckte sin oro över att det irländska ordförandeskapet i rådet (januari-juni 2004) hade sponsrats av privata företag (enligt vad som meddelats på ordförandeskapets webbplats:

<http://www.eu2004.ie/sitertools/sponsorship.asp> [Länk]). I sitt brev ansåg klaganden att privata företags sponsring av det irländska ordförandeskapet stred mot demokratins regler, kunde ha lett till förlust av dess oberoende och kunde ha gett upphov till intressekonflikter. Han hävdade att privata företag inte bör tillåtas att sponsra EU:s ledarskap. att privata företags sponsring av ordförandeskapet bör upphöra. och att det bör undersökas om en sådan sponsring av det irländska ordförandeskapet hade haft någon inverkan på EU:s lagstiftningsprocess.

Den 27 januari 2005 informerade rådets generalsekretariat klaganden om att hans skrivelse hade vidarebefordrats till det irländska ordförandeskapet och det luxemburgska ordförandeskapet (januari-juni 2005) för att de skulle kunna ta ställning i denna fråga. Fram till den 20 april 2005 hade klaganden emellertid inte fått något svar. Vid den tidpunkten ingav han ett klagomål till ombudsmannen (1618/2005/MHZ) om rådets underlåtenhet att svara. Efter ombudsmannens inlägg skickade det luxemburgska ordförandeskapet ett svar till klaganden den 30 maj 2005 och en kopia till ombudsmannen. Den 31 maj 2005 informerade ombudsmannen klaganden om sitt beslut att avsluta ärendet i enlighet med institutionens beslut, men påpekade att detta beslut inte innebar någon bedömning av innehållet i det svar som det luxemburgska ordförandeskapet hade sänt honom.

Det luxemburgska ordförandeskapets svar till klaganden innehöll en sammanfattning av klagandens frågor och information om det luxemburgska ordförandeskapets webbplats, inklusive det faktum att det luxemburgska ordförandeskapet inte hade några webbplatssponsorer.

Den 12 juni 2005 ingav klaganden detta klagomål till ombudsmannen, som registrerades som 2172/2005/MHZ.

Klaganden hävdade att rådet inte hade besvarat hans fråga om privata företags sponsring av ordförandeskapet.

Han hävdade att han borde få svar på sin fråga.

Till stöd för sitt påstående hävdade klaganden att rådet inte hade respekterat artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

UTREDNINGEN

Rådets yttrande

Rådet framförde sammanfattningsvis följande punkter.

I sin skrivelse av den 11 januari 2006 till rådets generalsekretariat hävdade klaganden att delar av det irländska ordförandeskapet sponsrades av privata företag och uttryckte oro för att denna omständighet skulle kunna påverka och därmed störa den europeiska lagstiftningsprocessen.

Eftersom frågan inte rörde rådets webbplats informerade generalsekretariatet klaganden den 27 januari 2005 om att han översände sin skrivelse till det tidigare irländska ordförandeskapet och till det luxemburgska ordförandeskapet (som då innehade ordförandeskapet). Det luxemburgska ordförandeskapet svarade klaganden den 30 maj 2005 och generalsekretariatet åtog sig att översätta detta svar till polska.

Ordförandeskapets organisation, inbegripet beslutet att söka sponsring för delar av ordförandeskapet, är i princip en fråga för medlemsstaternas myndigheter. Det är inte en fråga som omfattas av rådets beslutsbefogenheter. Sponsring var en fråga för den irländska regeringen att ta itu med. I utbyte mot att sponsra delar av det irländska ordförandeskapet tilläts sponsorerna att visa ordförandeskapets logotyp på sina annonser och produkter och att få sina företagslogotyper placerade på det irländska ordförandeskapets webbplats. ”*De irländska myndigheterna har påpekat att de principer och processer som låg till grund för den irländska sponsringsmodellen gjorde det klart för potentiella sponsorer att tillhandahållandet av varor och tjänster för ordförandeskapet inte skulle påverka några politiska frågor eller beslut som fattas av regeringen. Följaktligen kan rådet inte se hur det berörda sponsringsförfarandet kunde ha påverkat lagstiftningsprocessen (som dessutom även inbegriper andra institutioner)* .

Efter att ha mottagit klagandens skrivelse av den 11 januari 2005 gjorde rådet sitt yttersta för att ge honom ett svar inom rimlig tid och i enlighet med dess kodex för god förvaltningssed. Den 27 januari 2005 informerade generalsekretariatets generalsekreterare klaganden om att den hade vidarebefordrat en kopia av sin begäran till det irländska och det luxemburgska ordförandeskapet ”för bekräftelse”. När det gäller det luxemburgska ordförandeskapets svar ansåg rådet att dess svar av den 30 maj 2005 inte kunde ha varit mer uttömmande, eftersom varken de luxemburgska myndigheterna eller rådet, i egenskap av EU-institution, var ansvariga för det irländska ordförandeskapets organisation. De irländska myndigheterna skrev till klaganden den 3 november 2005.

Rådet drog slutsatsen att det inte kunde föreligga något administrativt missförhållande från dess sida, eftersom det inte hade något ansvar för den fråga som togs upp i klagandens påstående. Rådet angav också att det som institution aldrig har sponsrats av privata företag.

När det gäller klagandens argument avseende åsidosättandet av artikel 41 i stadgan påpekade rådet att de luxemburgska myndigheternas svar inte var ett beslut utan snarare utgjorde en skrivelse från dessa myndigheter som tog upp klagandens betänkligheter. De luxemburgska

myndigheterna kunde inte göra mer än att hänvisa till sin egen webbplats. I sin skrivelse informerade de därför klaganden om att det luxemburgska ordförandeskapets webbplats inrättades under de berörda luxemburgska myndigheternas ansvar och inte innehöll stöd från externa sponsorer.

Rådet bifogade också en kopia av den skrivelse som de irländska myndigheterna skickade till klaganden den 3 november 2005. Enligt rådet utgjorde denna skrivelse ett svar på klagandens skrivelse av den 11 januari 2005, som översändes till de irländska myndigheterna av generalsekretariatet. Denna skrivelse, som inleds med att be om ursäkt för den skriftliga förseningen till klaganden, fortsätter på följande sätt:

” De framgångsrika sponsringsarrangemangen under de senaste ordförandeskapen uppmuntrade Irland att inse att ordförandeskapet 2004 erbjöd ett värdefullt och viktigt tillfälle för irländska företag att främja det som är bäst med Irland, särskilt när det gäller ekonomi, handel och turism. De irländska myndigheterna modellerade sin inställning till den som tillämpas av andra ordförandeskap genom att bjuda in erjudanden om sponsring från företag. All sponsring var i form av varor eller tjänster och ingen kontantsponsring erbjöds eller övervägdes. Beslutet att bjuda in sponsring var en fråga för de irländska myndigheterna och omfattade inte rådet eller dess generalsekretariat.

Med tanke på att vissa företagskategorier särskilt lämpar sig för ett sponsringsavtal kontaktade utrikesdepartementet olika paraplygrupper för företag i Irland för att beskriva sponsringsmöjligheterna. Innan dessa sponsoravtal ingicks övervägdes alla erjudanden om sponsring av den interinstitutionella ordförandeskapets planeringsgrupp, under ledning av utrikesdepartementet.

Irlands regering uppmuntrades av det antal företag som ville ingå sponsringsavtal antingen för hela ordförandeskapet eller för särskilda evenemang. Sponsring bidrog till att utveckla ett större egenansvar för och engagemang i ordförandeskapet.

Även om offentliga och lokala myndigheter deltog i de flesta evenemang var detta inom ramen för regeringens åtagande om fullt statligt stöd till ordförandeskapet och i detta avseende betraktades statliga organ inte som sponsorer. De statliga myndigheterna stod för den stora majoriteten av de betydande finansiella kostnaderna under Irlands ordförandeskap.

Irlands regering har vid flera tillfällen betonat att ingen av sponsorerna, förutom att låta sponsorerna använda ordförandeskapets logotyp eller placera företagens logotyper på ordförandeskapets webbplats, begärde några förmåner eller avkastning för sitt sponsring. Det klargjordes också för sponsorerna att den irländska regeringens ståndpunkt i någon fråga eller förslag inte skulle påverkas eller äventyras av ett sådant sponsring.”

Klagandens synpunkter

Klagandens synpunkter är sammanfattningsvis följande.

Klagomålet gällde den allmänna fråga som togs upp av det faktum att ett ordförandeskap i rådet hade sponsrats av privata företag. Klagandens skrivelse av den 11 januari 2005 hade hänvisat till det irländska ordförandeskapets webbplats, på vilken sponsring tillkännagavs, endast för att visa att privata företags sponsring av ordförandeskapet faktiskt hade ägt rum.

Rådet hade underlåtit att ta ställning till frågan om privata företags sponsring av ordförandeskapet, vare sig före eller efter svaren från det irländska och det luxemburgska ordförandeskapet till klaganden.

Det brev som det luxemburgska ordförandeskapet skickade till honom var inte ett svar på hans fråga, eftersom det endast var inriktat på sin egen webbplats.

Den klagande noterade att det irländska ordförandeskapet hade uppgett att det hade sponsrats av irländska företag. Klaganden ansåg att nationella intressen inte bör främjas med hjälp av EU-institutioner. Han påpekade också att det irländska ordförandeskapet enligt sin webbplats också sponsrades av ledande internationella företag som Microsoft och Dell.

Under det irländska ordförandeskapet var klaganden särskilt intresserad av lagstiftningsprocessen avseende ett särskilt direktiv. Han noterade att det irländska ordförandeskapet hade gjort intensiva ansträngningar för att påskynda antagandet av detta direktiv, vilket verkade vara mycket fördelaktigt för Microsoft. Klaganden påpekade dock att Europaparlamentet hade förkastat förslaget. Klaganden ifrågasatte därför rådets uttalande i sitt yttrande att sponsring inte kunde ha påverkat lagstiftningsprocessen. Den klagande önskade att rådet skulle kontrollera om privata företags sponsring av det irländska ordförandeskapet hade påverkat dess beslutsprocess.

Slutligen ansåg klaganden att rådet, för att säkerställa unionens demokratiska funktion, bör ta ansvar för ordförandeskapets åtgärder i rådets namn. I annat fall, och med tanke på att de nationella myndigheterna i en medlemsstat inte har någon skyldighet att redogöra för sina handlingar inför medborgarna i en annan medlemsstat, skulle ordförandeskapet, som påverkar beslutsprocessen för alla EU-medborgare, inte vara ansvarigt. Av dessa skäl beklagade klaganden att rådet inte såg något fel i att sponsra sitt ordförandeskap. Klaganden ansåg därför att sponsring av rådet eller dess ordförandeskap aldrig bör äga rum och att rådet bör ändra sin egen arbetsordning för att förbjuda all sponsring av ordförandeskapet.

I sina synpunkter svarade klaganden inte bara på rådets yttrande om hans ursprungliga påstående och påstående, utan verkade också ta upp ett antal nya frågor. Ombudsmannen förstod inte att klaganden ville lägga fram dessa nya frågor som ytterligare påståenden och påståenden om vilka rådet bör uppmanas att yttra sig.

Ombudsmannens förslag till en vänskaplig lösning, som beskrivs nedan, grundades därför endast på undersökningarna av klagandens ursprungliga påstående och påstående.

OMBUDSMANNENS ANSTRÄNGNINGAR FÖR ATT NÅ

EN VÄNSKAPLIG LÖSNING

Efter noggrann behandling av yttrandet och klagandens synpunkter var ombudsmannen inte övertygad om att rådet hade svarat på klagandens påstående och påstående på ett tillfredsställande sätt.

Förslaget till en vänskaplig lösning

Enligt artikel 3.5 i ombudsmannens stadga ska han i möjligaste mån söka en lösning med den berörda institutionen för att undanröja administrativa missförhållanden och tillfredsställa klaganden.

Ombudsmannen lade fram följande förslag till en vänskaplig lösning för rådet:

Rådet skulle kunna överväga att se över och komplettera sitt svar till den klagande genom att i) godta att frågan om dess ordförandeskaps kommersiella sponsring omfattas av rådets ansvar som gemenskapsinstitution och ii) anklaga dess beredvillighet att inom en lämplig tidsram vidta åtgärder för att förhindra ett sådant sponsring eller reglera det på ett sätt som säkerställer att eventuella konflikter mellan privata intressen och offentliga uppgifter hanteras korrekt.

Ombudsmannens förslag till en vänskaplig lösning baserades på följande överväganden:

1 Den klagande skickade en skrivelse till rådet i vilken han uttryckte sin oro över att det irländska ordförandeskapet i rådet (januari-juni 2004) sponsrades av privata företag. Klaganden ansåg att privata företags sponsring av det irländska ordförandeskapet stred mot demokratins regler och kunde ha lett till att ordförandeskapets oberoende förlorats och gett upphov till intressekonflikter. Han hävdade att privata företag inte bör tillåtas att sponsra EU:s ledarskap. Klaganden hävdade att privata företags sponsring av ordförandeskapet borde avbrytas och att en undersökning bör inledas om huruvida en sådan sponsring av det irländska ordförandeskapet hade någon inverkan på EU:s lagstiftningsprocess.

Rådets generalsekretariat informerade klaganden om att hans skrivelse hade vidarebefordrats till det tidigare irländska ordförandeskapet och till det luxemburgska ordförandeskapet (som då innehade ordförandeskapet) för att ge dem möjlighet att yttra sig i frågan. Det luxemburgska ordförandeskapets svar till klaganden innehöll en kort sammanfattning av klagandens frågor och information om det luxemburgska ordförandeskapets webbplats. Det angav också att det luxemburgska ordförandeskapet inte hade några webbplats sponsorer.

Klaganden hävdade att rådet inte hade besvarat hans fråga om privata företags sponsring av ordförandeskapet.

Han hävdade att han borde få svar på sin fråga.

2 I sitt yttrande hävdade rådet sammanfattningsvis att det inte var ansvarigt för den fråga som togs upp i klagandens påstående. Ordförandeskapets organisation, inbegripet att söka

sponsring för vissa aspekter av ordförandeskapet, är en fråga för de berörda medlemsstaternas myndigheter och omfattas inte av rådets beslutsbefogenheter. Sponsring var en fråga för den irländska regeringen att ta itu med. Efter att ha mottagit klagandens skrivelse gjorde rådet sitt yttersta för att ge honom ett svar inom rimlig tid och översände en kopia av sin begäran till det irländska och det luxemburgska ordförandeskapet.

Rådet angav sammanfattningsvis att det aldrig har sponsrats av privata företag som institution, och det ser inte hur det irländska ordförandeskapets sponsring kunde ha påverkat den europeiska lagstiftningsprocessen, eftersom i) lagstiftningsprocessen även involverar andra institutioner, och ii) de irländska myndigheterna klargjorde för potentiella sponsorer att tillhandahållandet av varor och tjänster för ordförandeskapet inte skulle påverka den irländska regeringens politiska frågor eller beslut.

3 I sitt yttrande betonade klaganden att hans klagomål avsåg den allmänna frågan om privata företag som sponsrar ett ordförandeskap i rådet.

4 ombudsmannen noterar att de svar som den klagande fick som svar på hans skrivelse till rådet innehåller två huvuddelar: nämligen i) ett argument att rådet som sådant inte är ansvarigt för sitt ordförandeskap i frågor som rör sponsring och ii) ett påstående om att det irländska ordförandeskapets sponsring inte påverkade lagstiftningsprocessen. Ombudsmannen anser därför att han bör undersöka om de svar som lämnats till klaganden är tillräckliga med avseende på dessa två aspekter.

Ordförandeskapets ansvar för kommersiell sponsring

5 När det gäller ansvaret för ordförandeskapets kommersiella sponsring noterar ombudsmannen att det i artikel 203 i EG-fördraget föreskrivs att varje medlemsstat i rådet i tur och ordning ska inneha ämbetet som ordförande för en period av sex månader. Ombudsmannen noterar också att rådet, inom ramen för gemenskapslagstiftningen om tillgång till handlingar, i ett tidigare yttrande har klargjort att det inte betraktar ordförandeskapet som en separat institution (1). I samma tidigare yttrande gjorde rådet en åtskillnad mellan handlingar skrivna av en medlemsstat som innehar ordförandeskapet i dess egenskap av rådsordförandeskap och handlingar som har skrivits av denna medlemsstat och handlingar som inte rör dess roll som ordförandeskap i rådet. Den tillade att endast de förstnämnda reglerades av gemenskapsrätten om tillgång till rådets handlingar.

6 Ombudsmannen delar rådets uppfattning att ordförandeskapet inte är en separat institution från rådet. Ombudsmannen anser dessutom att den åtskillnad som rådet gjort mellan handlingar som en medlemsstat har skrivit i egenskap av rådsordförandeskap och handlingar som upprättats av denna medlemsstat och handlingar som inte rör dess roll som ordförandeskapet i rådet är meningsfulla och ger en användbar analogi i förevarande fall, som rör svaret på en medborgares oro över att ordförandeskapet sponsras.

7 ombudsmannen kan emellertid inte förstå på vilken grund rådet eventuellt skulle kunna anse att sponsring av rådets ordförandeskap (i motsats till sponsring av en medlemsstat som råkar

inneha ordförandeskapet) inte omfattas av rådets ansvar som gemenskapsinstitution. Ombudsmannen anser därför att denna aspekt av rådets svar på klaganden var otillräcklig.

Möjligheten till kommersiell sponsring som påverkar lagstiftningsprocessen

8 När det gäller möjligheten att kommersiellt sponsring av rådets ordförandeskap påverka lagstiftningsprocessen noterar ombudsmannen att rådet i sitt yttrande uppgav att det inte ser hur det irländska ordförandeskapets sponsring kunde ha påverkat den europeiska lagstiftningsprocessen, eftersom i) lagstiftningsprocessen även inbegriper andra institutioner, och ii) de irländska myndigheterna klargjorde för potentiella sponsorer att tillhandahållandet av varor och tjänster för ordförandeskapet inte skulle påverka den irländska regeringens politiska frågor eller beslut.

9 När det gäller punkt i anser ombudsmannen att det inte finns någon anledning att ifrågasätta rådets synpunkt att andra gemenskapsinstitutioners roll främjar lagstiftningsprocessens integritet. Ombudsmannen anser dock också att även om rådet inte bara är en aktör i lagstiftningsprocessen, skulle möjligheten att rådets ordförandeskap kan påverkas av kommersiell sponsring tendera att undergräva medborgarnas förtroende för denna process och därmed försvaga dess legitimitet. Ombudsmannen påpekar i detta sammanhang att OECD har förklarat att "att bygga upp förtroendet för offentliga institutioner är en hörnsten i god samhällsstyrning" (2) .

10 När det gäller led ii anser ombudsmannen att det är relevant och nyttigt att rådet har klargjort villkoren för när sponsring inbjöds och godtogs av det irländska ordförandeskapet. Ombudsmannen påpekar dock att enbart påståendet att en intressekonflikt inte påverkar politik eller beslut i allmänhet anses vara ett otillräckligt svar om en sådan konflikt föreligger. I detta avseende uppmärksammar ombudsmannen rådet på de principer som OECD antog i juni 2003 i sin *rekommendation från rådet om OECD:s riktlinjer för hantering av intressekonflikter i den offentliga sektorn* . Ombudsmannen noterar särskilt följande uttalande: "Även om en intressekonflikt inte är *ipso facto* -korruption finns det ett ökande erkännande av att konflikter mellan offentliga tjänstemäns privata intressen och offentliga uppgifter, om de hanteras på ett bristfälligt sätt, kan leda till korruption" (3) .

Ombudsmannen ansåg därför att denna aspekt av rådets svar på klaganden också var otillräcklig.

Rådets svar på förslaget till en vänskaplig lösning

Rådet skickade ett kortfattat svar. Kommissionen angav att den, av de skäl som den redan hade angett i sitt yttrande över klagomålet, inte kan godta att frågan om sponsring av dess ordförandeskap är en fråga som omfattas av rådets ansvar i egenskap av gemenskapsinstitution. Eftersom rådet inte bär något ansvar för beslutet av en regering som innehar ordförandeskapet att utnyttja de möjligheter som sponsring erbjuder, kan rådet inte följa upp ombudsmannens begäran om en vänskaplig lösning på frågan.

De klagandes synpunkter

Klaganden beklagade att rådet inte hade större förståelse för förslaget till en vänskaplig lösning. Han bad ombudsmannen att använda alla möjliga rättsliga medel för att övertyga rådet om att inta en mer försonande inställning.

BESLUTET

1 Rådets svar på en medborgares oro över kommersiell sponsring av rådets ordförandeskap

1.1 Den klagande hävdade att rådet inte hade svarat på hans fråga om privata företags sponsring av ordförandeskapet. Han hävdade att han borde få svar på sin fråga.

1.2 Efter noggrant övervägande av yttrandet och klagandens synpunkter var ombudsmannen inte övertygad om att rådet hade svarat på klagandens påstående och påstående på ett tillfredsställande sätt. Skälen till ombudsmannens ståndpunkt förklaras ovan (punkterna 1–10).

1.3 ombudsmannen föreslog därför en vänskaplig lösning, där han uppmanade rådet att se över och komplettera sitt svar till klaganden, genom att i) godta att frågan om sponsring av dess ordförandeskap är en fråga som rådet ansvarar för i egenskap av gemenskapsinstitution och ii) ange sin beredvillighet att inom en lämplig tidsram vidta åtgärder för att förhindra sponsring eller reglera den på ett sätt som säkerställer att eventuella konflikter mellan privata intressen och offentliga uppgifter hanteras korrekt.

1.4 I rådets svar angavs att rådet, av de skäl som det redan hade angett i sitt yttrande om klagomålet, inte kan godta att frågan om dess ordförandeskaps kommersiella sponsring är en fråga som omfattas av rådets ansvar i egenskap av gemenskapsinstitution. Eftersom rådet inte bär något ansvar för beslutet av en regering som innehar ordförandeskapet att utnyttja de möjligheter som sponsring erbjuder, kan det inte följa upp ombudsmannens begäran om en vänskaplig lösning på frågan.

1.5 Den klagande bad ombudsmannen att använda alla rättsliga medel för att övertyga rådet om att inta en mer försonande inställning.

1.6 ombudsmannen har noga övervägt vilka ytterligare åtgärder som är möjliga och lämpliga mot bakgrund av rådets förkastande av förslaget till en vänskaplig lösning. Ombudsmannen har därvid beaktat att klagomålet rör frågor av allmänt intresse och att klagandens personliga intressen inte är aktuella.

1.7 ombudsmannen noterar att frågan om rådets ansvar för sitt ordförandeskap när det gäller ordförandeskapets webbplats tas upp i ett annat ärende (1487/2005/GG), där ombudsmannen har lagt fram en särskild rapport för Europaparlamentet. Ombudsmannen anser att det vore lämpligt och lämpligt att uppmärksamma parlamentet på att samma fråga uppkommer i

förevarande fall. Ombudsmannen kommer att skriva till Europaparlamentets talman i enlighet med detta. Ombudsmannen anser att det inte krävs några ytterligare åtgärder inom ramen för denna undersökning när det gäller denna aspekt av ärendet.

1.8 ombudsmannen välkomnar att rådet i sitt yttrande av den 22 november 2005 om klagomålet ägnade stor uppmärksamhet åt de väsentliga farhågor som klaganden tagit upp när det gäller de eventuella effekterna av att rådets ordförandeskap sponsras kommersiellt. Av de principiella skäl som förklaras i förslaget till en vänskaplig lösning uppmanade ombudsmannen rådet att överväga att inom en lämplig tidsram ange sin beredvillighet att vidta åtgärder för att förhindra kommersiell sponsring av sitt ordförandeskap eller att reglera det på ett sätt som säkerställer att eventuella konflikter mellan privata intressen och offentliga uppgifter hanteras korrekt.

1.9 Med tanke på rådets ståndpunkt att det inte har något ansvar för ordförandeskapets webbplatser reagerade rådet inte på denna aspekt av förslaget till en vänskaplig lösning. Mot bakgrund av rådets ståndpunkt anser ombudsmannen att inga framsteg kan göras i denna aspekt av ärendet inom ramen för denna undersökning.

1.10 ombudsmannen är dock fortfarande oroad över att medborgarnas förtroende för unionen och dess funktion skulle kunna påverkas negativt av rådets underlåtenhet att svara på uppmaningen att inom en lämplig tidsram ange sin vilja att vidta åtgärder för att förhindra kommersiell sponsring av sitt ordförandeskap eller reglera det på ett sätt som säkerställer att eventuella konflikter mellan privata intressen och offentliga uppgifter hanteras korrekt.

1.11 Med tanke på rådets ståndpunkt att organisationen av ordförandeskapet, inbegripet beslutet att söka sponsring till delar av ordförandeskapet, i princip är en fråga för medlemsstaternas myndigheter och att det inte faller under rådets ansvar i egenskap av gemenskapsinstitution, anser ombudsmannen att de mest användbara åtgärder han kan vidta i detta avseende är att uppmärksamma medlemsstaterna individuellt. Ombudsmannen kommer därför att skriva till Europeiska gemenskapernas ständiga representanter för alla medlemsstater.

2 Slutsats

Av de skäl som anges i punkterna 1.7 och 1.9 ovan anser ombudsmannen att inga ytterligare undersökningar är motiverade med avseende på detta klagomål.

Ombudsmannen avslutar därför ärendet.

Rådets generalsekreterare kommer att underrättas om detta beslut.

Av det skäl som anges i punkt 1.7 ovan kommer ombudsmannen också att skicka en kopia av beslutet till Europaparlamentets talman.

Ditt ärligt,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

- (1) Se ombudsmannens beslut av den 30 juni 1998 om klagomål 1056/96.
- (2) Kommuniké från rådets möte 2000 på ministernivå.
- (3) Punkt 4 i förordet till bilagan. Se <http://www.oecd.org/dataoecd/13/22/2957360.pdf> [Länk]